1952
డి సెంబర్ ,
22

ఆంగ్లో-ఫ్రెంచ్ టెక్స్ టైల్ కో. లిమిటెడ్
Vs.
కమిషనర్ ఆఫ్ మద్రాస్
[మెహర్ చంద్ మహాజన్, దాస్, వివియన్ బోస్ మరియు భాగ్వతి జె.జె.]

చట్టం:

భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం (XI ఆఫ్ 1922), ss. 42(1), 42(3) - నివాసి కానివాడు - భారతదేశంలో స్థాపించిన ఏజెన్సీ ద్వారా పదార్థాల కొనుగోలు - ఒక "ఆపరేషన్ "-లాభాలు ఆపాదించబడిన కొనుగోలు, భారతదేశంలో అంచనా వేయదగిన దా -"వ్యాపార సంబంధము" యొక్క అర్థము.

ముఖ్య గమనిక:

భారతదేశంలో ముడి సరుకు కొనుగోలులో కొన్ని వివిక్త లావాదేవీలు ఉన్నప్పటికీ , తయారీదారు వ్యాపారము భారత దేశమునకు వెలుపల జరిగించినది. అది "ఆపరేషన్" (వ్యవహారము) ను, భారతదేశములో జరిగించినట్లు కాదని భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 42 (3) ద్వారా తెలియును. ముడి సరుకులు ఇండియాలో స్థాపించిన ప్రత్యేక నైపుణ్యం మరియు యోగ్యత కలిగిన ఏజెన్సీ ద్వారా వస్తువులను ఎంచుకొని, కొనుగోలు చేసినపుడు అటువంటి చర్య సెక్షన్ 42(3) కింద "ఆపరేషన్" వ్యవహారముగా చెప్పబడును. భారతదేశములో కొన్న వస్తువులు లోని కొంత భాగము భారతీయ ఆదాయ పన్ను చట్టము లోని సెక్షన్ 42(1) మరియు (3) కింద మదింపు వేయబడును.

బెంగుళూరు వులెన్ , కాటన్ & సిల్క్ మిల్స్ కో. లిమిటెడ్ v. కమిషనర్, ఆదాయపు పన్ను మద్రాస్ [1950] (18 ITR 423), ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ , బొంబాయి v. అహ్మద్‌భాయ్ ఉమర్‌భాయ్ డి కో. ([1950] SCR 335), కమీషనర్స్ ఆఫ్ టాక్సేషన్ v. కిర్క్ ([1900] AC 588), - రోజర్స్ ప్యాట్ షెల్లాక్ కో. v. సెక్రటరీ స్టేట్ ఫర్ ఇండియా ([1925] ILR 52 Cal. 1) మరియు వెబ్ సన్స్ & కో. v. కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్‌టాక్స్, తూర్పు పంజాబ్ ([1950] 18ITR 33)పై ఆధారపడెను.

ఒక నాన్-రెసిడెంట్ మరియు ఒక భారతదేశ నివాసి మధ్య వివక్త లావాదేవీలను సెక్షన్ 42ను ఆకర్షించదనీ, వాటి మధ్య వ్యాపార సంబంధము లేదని అర్థము చెప్పుకోవచ్చు , అయితే ఒక భారతదేశ

నివాసి వ్యాపారములో లభాలను ఆర్జించినపుడే భారతదేశములో లేని వ్యక్తి అట్టిలాభాలను అందుకాని వాటిని అనుభవించినపుడు అటువంటి సంబంధము వ్యాపార సంబంధముగా స్థిరపడును.

తీర్పు:

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 12/1952. మద్రాస్ హై కోర్టు (సత్యనారాయణరావు మరియు విశ్వనాథ శాస్త్రి జెజె. RC.నం.27/1947 లో తేదీ: 18.01.1950 నాడు జారీ చేసిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకముగా ఈ అప్పీల్ దాఖలు చేసిరి.

అప్పీలుదారు తరపున OTG నంబియార్ (SN ముఖర్జీతో కలసి)

ప్రతివాది తరపున MC సెతల్వాద్, భారతదేశం యొక్క అటార్నీ-జనరల్ మరియు CKDaptary, భారతదేశం కొరకు సొలిసిటర్-జనరల్ (GN జోషి మరియు PA మెహతా, వారితో) 1952, డిసెంబరు 22. న్యాయస్థానం తీర్పును మహాజన్ న్యాయమూర్తి వెలువరించిరి; ఇది జనవరి 18, 1950 నాటి మద్రాస్ హైకోర్టు ఆఫ్ జ్యుడికేచర్ తీర్పు పై వచ్చిన అప్పీల్ , ఇది ఆదాయపు పన్ను- అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ సూచనపై భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 66(1), క్రింద జారీ చేయబడినది. దీనికి హైకోర్టు సానుకూలంగా సూచించిన రెండు ప్రశ్నలకు సమాధానమిచ్చింది. అప్పీలుదారు యునైటెడ్ కింగ్‌డమ్‌లో విలీనం చేయబడిన పబ్లిక్ లిమిటెడ్ కంపెనీ మరియు ఫ్రెంచ్ ఇండియాలోని పాండిచ్చేరిలో ఉన్న స్పిన్నింగ్ మరియు వీవింగ్ మిల్లును కలిగి ఉన్నారు. అప్పీలుదారు యొక్క ఖాతా సంవత్సరం , క్యాలెండర్ సంవత్సరం. 1939 సంవత్సరంలో బ్రిటిష్ ఇండియాలో కంపెనీ తయారు చేసిన నూలు లేదా వస్త్రం అమ్మకాలు జరగలేదు , అయితే అంతకుముందు సంవత్సరంలో అలాంటి అమ్మకాలు జరిగాయి. మిల్లులకు అవసరమైన అన్ని పత్తి కొనుగోళ్లు బ్రిటిష్ ఇండియాలో మెసర్స్ బెస్ట్ & కో. లిమిటెడ్ ద్వారా చేయబడ్డాయి. అప్పీలుదారు మరియు మెసర్స్ బెస్ట్ & కో. లిమిటెడ్ , మద్రాస్ మధ్య జరిగిన ఒప్పందం ప్రకారం , జూలై 11, 1939, మెసర్స్ బెస్ట్ & కో., లిమిటెడ్ భారతదేశంలో తన వ్యాపార ప్రయోజనాల కోసం అప్పీలుదారు యొక్క ఏజెంట్లుగా ఏర్పాటు చేయబడింది. మెసర్స్ బెస్ట్ & కో., లిమిటెడ్ ఒప్పందం నిబంధనల ప్రకారం అప్పీలుదారు వ్యాపారానికి సంబంధించి స్టాక్‌ను కొనుగోలు చేయడం, బిల్లులు మరియు ఇతర వినిమయ పత్రములు సాధనాలు మరియు రసీదులు మరియు ఏదైనా క్లెయిమ్‌ను పరిష్కరించడం , సమ్మేళనం చేయడం లేదా రాజీ చేయడం వంటి విషయాలలో పూర్తి అధికారాలను కలిగి ఉంటుంది. లేదా అప్పీలుదారుకు వ్యతిరేకంగా ,లేక అప్పీలుదారు తరపున డబ్బు తీసుకోవడానికి మరియు అడ్వాన్సులు ఇచ్చుటకు ఏజెంట్లకు అధికారం ఉంటుంది. వారు అప్పీలుదారు వ్యాపారానికి సంబంధించి మరియు దానికి సంబంధించి అత్యుత్తమ కమీషన్‌లు , బ్రోకరేజీలు

(దళారులు), రాయితీలు, తగ్గింపులు మరియు ఇతర అలవెన్సులను కూడా పొందెలా ఆశిస్తారు. వారు అప్పీలుదారు యొక్క సరైన ఖాతాలను నిర్వర్తించాలని మరియు అప్పీలుదారుకు దాని క్రెడిట్‌కు సంబంధించిన మొత్తాన్ని చెల్లించాలని ఆజ్ఞాపించబడ్డారు. వీరికి వేతనం నెలకు రూ. 6,500/- మరియు వచ్చిన లాభాలపై శాతం కమీషన్ ఇవ్వబడును. సంబంధిత సంవత్సరంలో పాండిచ్చేరిలోని మిల్లుకు అవసరమైన అన్ని పత్తి కొనుగోళ్లు బ్రిటిష్ ఇండియాలోని ఏజెంట్ల ద్వారా జరిగాయి మరియు మరే ఇతర ఏజెన్సీ ద్వారా కొనుగోళ్లు జరగలేదు. ఏజెంట్లు తమ తీర్పును మరియు నైపుణ్యాన్ని ఉపయోగించారు మరియు వారి అనుభవంలో కంపెనీ ప్రయోజనాలకు అత్యంత ప్రయోజనకరంగా భావించినందున , అటువంటి లక్షణాలు మరియు పరిమాణం గల పత్తిని అటువంటి ధరలకు కొనుగోలు చేశారు.

1939-40కి ముందు అప్పీలుదారు బ్రిటీష్ ఇండియాలో అప్పీలుదారు తయారు చేసిన వస్తువుల విక్రయాల ద్వారా టర్నోవర్ ప్రాతిపదికన గణించబడిన లాభాలపై బ్రిటీష్ ఇండియాలో ఆదాయపు పన్ను అంచనా వేయబడింది. 1939-40 అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరంలో అప్పీలుదారు 1 ఏప్రిల్, 1939 నుండి బ్రిటిష్ ఇండియాలో తన వ్యాపారాన్ని నిలిపివేసినట్లు పేర్కొన్నాడు , మరియు చేసిన సెక్షన్ 25 `3) కింద ఉపశమనం మంజూరు పొందినట్లు పేర్కొనెను. 'అప్పిలెంట్ తన వస్తువులను బ్రిటిష్ ఇండియాలో విక్రయించి, తద్వారా లాభం పొందనప్పటికీ , అది బ్రిటిష్ ఇండియాలో చురుకైన వ్యాపార సంబంధాన్ని కొనసాగించి. వారికి సంబంధించిన వస్తువులు మరియు సామగ్రిని కొనుగోలు చేసే వ్యాపారం కొనసాగించెను అని ఆదాయ పన్ను అధికారి తన తదుపరి విచారణలో కనుగొనెను బ్రిటీష్ ఇండియాలో పత్తి కొనుగోళ్లు బ్రిటీష్ ఇండియాలో వ్యాపార సంబంధాన్ని ఏర్పరుస్తాయని మరియు కొనుగోళ్లకు ఆపాదించబడిన లాభాలు చట్టంలోని సెక్షన్లు 42(1) మరియు 42(3) కింద పన్ను విధించబడతాయని ఆదాయపు పన్ను అధికారి అక్కడ పేర్కొన్నాడు. కంపెనీ నికర ఆదాయం రూ. 2,81,176/- మరియు దానిలో పది శాతం చట్టంలోని సెక్షన్ 42(3) ప్రకారం బ్రిటీష్ ఇండియాలో నిర్వహించబడిన వ్యాపార కార్యకలాపాలలో ఆ భాగానికి సహేతుకంగా ఆపాదించదగిన లాభాలు మరియు లాభాలుగా విభజించబడింది. అప్పీలుదారు ఆదాయపు పన్ను అధికారి యొక్క ఉత్తర్వుపై అప్పీ లేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్‌కు అప్పీల్ చేసాడు , అతను ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఉత్తర్వును ధృవీకరించాడు. ట్రిబ్యునల్‌కు అప్పీలుదారు చేసిన తదుపరి అప్పీల్ విఫలమైంది.

అప్పీలుదారు యొక్క సందర్భంలో , ట్రిబ్యునల్ ఒక కేసును పేర్కొంది మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 66(1) ప్రకారం హైకోర్టు నిర్ణయం కోసం క్రింది ప్రశ్నలను సూచించింది :- " 1. ఈ కేసు లోని పరిస్థితులలో మదింపుదారు-కంపెనీ కి ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని 42(1) మరియు 42(3) సెక్షన్‌ల అర్థంలో బ్రిటిష్ ఇండియాలో ఏదైనా వ్యాపార సంబంధం ఉందా?

2. ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్‌లు 42(1) మరియు 42(3) ప్రకారం అసెస్సీ కంపెనీ సెక్రటరీలు మరియు ఏజెంట్లు బ్రిటిష్ ఇండియాలో తయారు చేసిన మొత్తం పత్తిని కొనుగోలు చేయడం వల్ల ఏదైనా లాభాలు సహేతుకంగా ఆపాదించబడతాయా ? హైకోర్టు ఈ రెండు ప్రశ్నలకు మా అభిప్రాయం ప్రకారం సానుకూలంగా సరైన సమాధానం ఇచ్చింది. అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది తాను హైకోర్టులో ప్రస్తావించిన వాదనలను మా ముందు పునరుద్ఘాటించారు మరియు ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలపై ఎటువంటి పరిధికి లేదా పరిశీలనకు అవకాశం లేదని వాదించారు. భారతదేశంలోని ఏదైనా వ్యాపార కనెక్షన్ ద్వారా లేదా దాని నుండి ప్రత్యక్షంగా లేదా పరోక్షంగా మదింపుదారునికి వచ్చే లాభాలు. బ్రిటీష్ ఇండియాలో కేవలం ముడి పదార్థాలు లేదా వస్తువులను కొనుగోలు చేయడం వల్ల లాభాలు పొందడం లేదా ఉత్పన్నం చేయడం వలనే రావడం లేదని వాదించారు మరియు వస్తువుల అమ్మకంపై వచ్చే లాభాలు అమ్మకాలు జరిగిన ప్రదేశంలో మాత్రమే ఉత్పన్నమవుతాయని మరియు ప్రస్తుత సందర్భంలో , 1939 ఖాతాలో బ్రిటీష్ ఇండియాలో ఎటువంటి అమ్మకాలు జరగలేదు , బ్రిటీష్ ఇండియాలో కంపెనీకి ఎలాంటి లాభాలు రాలేదు లేదా ఏర్పడలేదని వాదించెను. బ్రిటీష్ ఇండియాలో మిత్రపక్షాల లాభాలు వచ్చినట్లు లేదా ఉద్భవించినట్లు భావించబడదు. అతని ప్రతిపాదనకు మద్దతుగా , న్యాయవాది బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ v. మద్రాస్ ఎక్స్ పోర్ట్ కో . (1923) ILR 46 మ్యాడ్. 360, జీవన్ దాస్ v. కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్ , లాహోర్ (I929) 1. LR 10 Lah. 657, రహీమ్‌పై v. కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్ AIR 1949 ఒరిస్సా 60, ఇన్ కమ్ ట్యాక్స్ కమిషనర్ v. వెస్టర్న్ ఇండియా లైఫ్ ఇన్స్యూరెన్స్ కొ. ATR 1946 బోమ్. 185, ఇన్ కమ్ టాక్స్ v. లిటిల్ ఓరియంటల్ బామ్ లిమిటెడ్ (1950) 18 ITR 849. అనే కేసులపై ఆధారపడేను . 1939 సవరణ చట్టం ద్వారా 1922 చట్టంలో సెక్షన్ 42 (3) ని చొప్పించే ముందు ఈ నిర్ణయాలు చాలా వరకు 1922 చట్టం కింద ఇవ్వబడ్డాయి.

అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది ఆధారపడిన కేసులకు వ్యతిరేకంగా , ముడిసరుకులను కొనుగోలు చేయడం కూడా వ్యాపారానికి సంబంధించి ఒక వ్యవహారము అని మరియు అది బ్రిటీష్ ఇండియా లో నిర్వహించబడితే లాభాలు వచ్చును అనే ప్రాతిపదికన కొనసాగిన అనేక కేసులు మాకు ఉదహరించబడ్డాను. భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 42 ప్రకారం భారతదేశం అటువంటి కార్యకలాపాలకు ఆపాదించబడే లాభాల కు పన్ను విధించవచ్చు. రోజర్స్ ప్యాట్ షెల్లాక్ కో. వర్సెస్ సెక్రటరీ ఆఫ్ స్టేట్ ఫర్ ఇండియా (1925) ILR52 Cal. (6). కేసులో ఈ అంశం పై చేసినది ప్రముఖ నిర్ణయాలలో ఒకటి. ఈ కేసు భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1918లోని సెక్షన్ 33 ప్రకారం నిర్ణయించబడింది మరియు ఈ కేసులో అనుసరించిన సూత్రం , ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1922 లోని సెక్షన్ 42 (3) లో పొందుపరిచిన సూత్రం వలెనే ఉందని తీర్పు చూపిస్తుంది.. ఆ కేసులో హైకోర్టును

ఆశ్రయించిన ప్రశ్న ఈ నిబంధనలలో ఉంది:- "భారతదేశంలో షెల్లాక్ మరియు మైకాను కొనుగోలు చేసిన ఈ కంపెనీ అమెరికాలో బహిరంగ మార్కెట్‌లో విక్రయించబడుతుందా.

1918 యొక్క ఆదాయపు పన్ను చట్టం VII లేదా 1922 యొక్క XI చట్టం మరియు 1917 నాటి సూపర్-పన్ను చట్టం VIII ప్రకారం ఆదాయపు-పన్ను మరియు సూపర్-పన్ను అంచనా వేయబడుతుంది."

మరియు దీనికి సానుకూలంగా సమాధానం ఇవ్వబడింది. కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్- బర్మా వర్సెస్ స్టీల్ బ్రదర్స్ కో. 'కేసులో (1926) ILR 3 రాంగ్. 614 లో రంగూన్ హైకోర్టు అదే రీజనింగ్‌ను అనుసరించింది. ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1922లోని సెక్షన్ 42 కింద నిర్ణయించబడిన ఈ అంశంపై ఇటీవలి కేసులలో , మోటార్ యూనియన్ ఇన్సూరెన్స్ కో. లిమిటెడ్ v. కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ ట్యాక్స్ , బొంబాయి AIR 1945 Bom. 285 మరియు వెబ్ కేసులను పేర్కొనవచ్చు. సన్స్ & కో. v. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ , తూర్పు పంజాబ్ (1950) 18 ITR (3) చివరి కేసులో, యునైటెడ్ స్టేట్స్ ఆఫ్ అమెరికాలో విలీనం చేయబడిన అసెస్సీ కంపెనీ అమెరికాలో తివాచీల తయారీ వ్యాపారాన్ని కొనసాగిస్తోంది. బ్రిటిష్ ఇండియాలో దాని ఏకైక వ్యాపారం బ్రిటిష్ ఇండియాలోని దాని ఏజెంట్ ద్వారా తివాచీల తయారీలో ఉపయోగించే ముడి పదార్థంగా ఉన్నిని కొనుగోలు చేయడం. ఈ కొనుగోలు సెక్షన్ 42 (3) యొక్క అర్థంలో ఒక ఆపరేషన్ అని నిర్ధారించబడింది మరియు అటువంటి కొనుగోళ్ల నుండి వచ్చే లాభాలు బ్రిటిష్ ఇండియాలో ఉత్పన్నమైనట్లు భావించవచ్చు మరియు తత్ఫలితంగా భారతీయ ఆదాయ-పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 42 (3) ప్రకారం ఇది అంచనా వేయబడుతుంది. ఈ కేసులో హైకోర్టుకు సూచించబడిన ప్రశ్నలు మరియు ఈ విచారణకు సంబంధిం చీనవి "(i) కేవలం ముడిసరుకు కొనుగోలు అనేది చట్టంలోని సెక్షన్ 42 (3) అర్థంలో ఒక వ్యవహారమా?

(ii) ముడిసరుకు కొనుగోలు చేయడం వల్ల ఏదైనా లాభం వస్తుందా?"

ఈ ప్రశ్నలకు సానుకూలంగా సమాధానమిచ్చేటప్పుడు ఇలా చెప్పబడింది:-

"తయారీ చేసిన వస్తువుల అమ్మకంపై గ్రహించిన అంతిమ లాభానికి గణనీయమైన స్థాయిలో దోహదపడే ప్రక్రియలు లేదా కార్యకలాపాలలో తయారీదారుల సంస్థ ద్వారా ముడి పదార్థాల కొనుగోలు ఒకటి అని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది." అందువల్ల కేవలం కొనుగోలు చర్య ఎటువంటి లాభాన్ని ఉత్పత్తి చేయదనే ప్రశ్నపై న్యాయపరమైన అభిప్రాయం యొక్క ఏకరూపత లేదు.

మా తీర్పులో, అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది యొక్క వాదనలో, మరియు అతని మొత్తం వాదనలో ఇది అమ్మకం యొక్క చర్య మాత్రమే , దాని నుండి లాభాలు పొందడం లేదా ఉత్పన్నం చేయడం జరుగుననేది ఇకపై జరగదు మరియు దానిని ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ , బొంబాయి v. అహ్మద్‌భాయ్ ఉమర్‌భాయ్ & కో . [1950] SCR 335 లోని ఈ కోర్టు నిర్ణయం దృష్ట్యా దానిని కొట్టివేయాలి . అది 1940 నాటి అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం , XV కింద తలెత్తిన కేసు. బ్రిటీష్ ఇండియాలో నివాసం ఉండే మరియు వేరుశెనగ నూనె తయారీ మరియు విక్రయించే వ్యాపారాన్ని నిర్వహించే ఒక సంస్థ మరియు బ్రిటిష్ ఇండియాలోని కొన్ని ఆయిల్ మిల్లుల యాజమాన్యం ఒక మిల్లును కూడా కలిగి ఉంది. హైదరాబాదు రాష్ట్రంలోని రాయచూరులో చమురును తయారు చేస్తారు. రాయచూర్‌లో తయారైన నూనె కొంతవరకు హైదరాబాద్ రాష్ట్రంలోనూ , కొంత భాగం బొంబాయిలోనూ విక్రయించబడింది. రాయిచూర్‌లోని మిల్లులో ఆయిల్‌ను తయారు చేయడం వల్ల ఆ వ్యాపారానికి సంబంధించిన లాభాలు రాయచూర్‌లో పేరుకుపోయాయని లేదా ఉత్పత్తి చేసిన నూనెను బొంబాయిలో విక్రయించి , అక్కడ ధర లభించిందని ఈ కోర్టు పేర్కొంది. తదనుగుణంగా , రాయచూర్‌లోని చమురు తయారీకి ఆపాదించబడిన బొంబాయిలో అమ్మకాల నుండి పొందిన లాభాలలో కొంత భాగం చట్టంలోని సెక్షన్ 5 ప్రకారం అదనపు లాభాల పన్ను నుండి మినహాయించబడింది . ఈ సందర్భంలో హౌస్ ఆఫ్ లార్డ్స్ నిర్ణయాన్ని ఇన్ రీ కమీషనర్స్ ఆఫ్ టాక్సేషన్ v. కిర్క్ [1900] AC 588 లో ప్రస్తావించారు , ఇందులో న్యూ సౌత్ వేల్స్ మట్టి నుండి ధాతువును వెలికితీయడం ద్వారా కొంత ఆదాయం లభిస్తుందని నిర్ధారించబడింది. కాలనీ , మరియు ముడి ఖనిజంను తరువాతి కాలనీలో ఒక వ్యాపార వస్తువుగా మార్చడం నుండి, ఈ ఆదాయాన్ని న్యూ సౌత్ వేల్స్ ల్యాండ్ అండ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్ అసెస్‌మెంట్ యాక్ట్ 1895, సెక్షన్ 15 , సబ్-సెక్షన్‌లు 3 మరియు 4 ప్రకారం అంచనా వేయవచ్చు. పూర్తయిన ఉత్పత్తులు కాలనీ వెలుపల ప్రత్యేకంగా విక్రయించబడ్డాయి. లార్డ్ డేవీ ప్రివీ కౌన్సిల్ యొక్క తీర్పును ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొన్నాడు:- "ఈ ఆదాయాన్ని సంపాదించడం లేదా ఉత్పత్తి చేయడంలో నాలుగు ప్రక్రియలు ఉన్నాయని వారి ప్రభువులకు అనిపిస్తుంది -(I) నేల నుండి ధాతువును వెలికితీయడం;

ముడి ధాతువును ఒక వ్యాపార ఉత్పత్తిగా మార్చడం , ఇది తయారీ ప్రక్రియ ; (3) వర్తక ఉత్పత్తి అమ్మకం; (4) అమ్మకం ద్వారా వచ్చిన డబ్బు , ఈ ప్రక్రియలన్నీ అవసరమైన దశలు , ఇవి 'డబ్బు'తో ముగుస్తాయి మరియు ఆదాయం అనేది డబ్బు , దీని ఫలితంగా అన్ని దశలలోని ఖర్చులు తక్కువగా ఉంటాయి. మొదటి ప్రక్రియ సబ్ సెక్షన్ 3 లో నిదని వారి లార్డ్‌షిప్‌లకు స్పష్టంగా తెలుస్తుంది మరియు రెండవ తయారీ ప్రక్రియ , సబ్ సెక్షన్ 1 లోని 'వాణిజ్యం' అనే అర్థంలో కాకపోతే , సబ్-సెక్షన్ 4 లోని ఏదైనా ఇతర మూల పదాలలో ఖచ్చితంగా చేర్చబడుతుంది.

ఈ రెండు ప్రక్రియలకు సంబంధించి ఇప్పటివరకు , వారి ప్రభువులు న్యూ సౌత్ వేల్స్ లో ఆదాయం ఆర్జించారని మరియు వచ్చినదని మరియు సంపాదిస్తున్నారని భావిస్తారు."

మూడు వ్యాపార ప్రక్రియలు లేదా కార్యకలాపాల ద్వారా అప్పీలుదారుకు లాభాలు లభిస్తాయని హేతు బద్ధముగా చెప్పవచ్చును (1) బ్రిటీష్ ఇండియాలో పత్తిని కొనుగోలు చేయడం ద్వారా లాభాలు సమకూరుతాయని ఈ సందర్భంలో బాగా చెప్పవచ్చు. (2) పాండిచ్చేరిలో తయారీ ప్రక్రియ ద్వారా నూలు లేదా వస్త్రంగా మార్చడం ; మరియు (3) వర్తకం చేయదగిన ఉత్పత్తి ని అమ్మట మరియు ఈ మూడు కార్యకలాపాల మధ్య వాటిని విభజిం చుట. బెంగుళూరు వూలెన్ , కాటన్ & సిల్క్ మిల్స్ కో. లిమిటెడ్ v. కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్ , మద్రాస్ [1950] 18 ITR 423 కేసు లోని మద్రాస్ హైకోర్టు అదే హేతువును అనుసరించింది. బ్రిటీష్ ఇండియాలో మే నేజింగ్ ఏజెంట్ల ద్వారా ముడి పదార్థాలను కొనుగోలు చేయడం అనేది సెక్షన్ 42(3) యొక్క అర్థంలో ఒక ఆపరేషన్ అని మరియు– బ్రిటీష్ ఇండియాలో అటువంటి కొనుగోళ్లకు లాభాలలో కొంత భాగాన్ని ఆపాదించడం సహేతుకమని అక్కడ నిర్ధారించబడింది. 1939 సవరణ చట్టం ద్వారా 1922 చట్టంలోని సెక్షన్ 42 (3) పరిధిలో ఈ అంశంపై నిర్ణయం తీసుకున్న కేసులను జాగ్రత్తగా పరిశీలించిన తర్వాత , చట్టం యొక్క ప్రస్తుత స్థితిలో అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది వాదనలోని అభిప్రాయాన్ని కొనసాగించడానికి ఎటువంటి అవకాశం లేదు మరియు మేము దానిని తిరస్కరించడంలో హైకోర్టుతో ఏకీభవిస్తాము. ఈ కేసులో హైకోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయాన్ని కొనసాగించుటనే మేము కోరుకుంటున్నాము.

సెక్షన్ 42(3) లోని నిబంధనలు ఆకర్షించబడే "ఆపరేషన్" అనే వ్యక్తీకరణలో వచ్చే తయారీదారు యొక్క ప్రతిదీ వ్యాపార కార్యకలాపం కాదని సూచించడానికి . తెలిసిన మరియు ఆమోదించబడిన వ్యాపార భావనలు మరియు వినియోగాల ప్రకారం నిర్దిష్ట కార్యాచరణ బాగా నిర్వచించబడిన వ్యాపార ఆపరేషన్‌గా పరిగణించబడే వరకు ఈ నిబంధనలకు ఎటువంటి అప్లికేషన్ ఉండదు. సరిగ్గా నిర్వచించబడని లేదా సాధారణం లేదా వివిక్త స్వభావం కలిగిన కార్యకలాపాలు సాధారణంగా ఈ నియమం పరిధిలోకి రావు. వివిధ వ్యాపార కార్యకలాపాలు లేదా కార్యకలాపాలపై లాభాల పంపిణీ తగినంత మరియు సహేతుకమైన కారణాల కోసం మాత్రమే చేయాలి మరియు ఇక్కడ చేసిన పరిశీలనలు ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులకు పరిమితం చేయబడ్డాయి. బ్రిటీష్ ఇండియాలో ముడిసరుకు కొనుగోలుకు సంబంధించిన కొన్ని లావాదేవీలు జరిగాయని తెలిసిన పక్షంలో , వివిక్త చర్యలు ఆ వ్యక్తీకరణ యొక్క అర్థంలో "కార్యాచరణలు" వాటి స్వభావంలో ఉన్నాయని సాధారణంగా చెప్పలేము. ఈ సందర్భంలో, ముడి పదార్థాలు క్రమపద్ధతిలో మరియు అలవాటుగా కొనుగోలు చేయవలసిన వస్తువులను ఎంచుకోవడం మరియు కొనుగోలు చేసే సమయాన్ని మరియు స్థలాన్ని నిర్ణయించడంలో ప్రత్యేక నైపుణ్యం

మరియు యోగ్యత గల స్థాపించబడిన ఏజెన్సీ ద్వారా కొనుగోలు చేయబడ్డాయి. చట్టంలోని సెక్షన్ 42 (3) లో ఉపయోగించిన "ఆపరేషన్" అనే పదం భావములో ఇటువంటి కార్యాచరణ మనకు బాగా కనిపిస్తుంది. ఇది ముడి పదార్థాల కొనుగోలు యొక్క వివిక్త లావాదేవీ స్వభావం కాదు. కాబట్టి మదింపుదారు యొక్క మొదటి వాదన ప్రతికూలంగా ఉంది. బ్రిటీష్ ఇండియాలో మదింపుదారునికి ఎలాంటి వ్యాపార సంబంధం లేదని నేర్చుకున్న న్యాయవాది అర్ధంతరంగా వాదించారు. ఈ వివాదానికి తీవ్రమైన పరిశీలన అవసరం లేదు. బ్రిటీష్ ఇండియాలో నివాసం లేని వ్యక్తి మరియు బ్రిటిష్ ఇండియా నివాసి మధ్య ఎటువంటి లావాదేవీలు లేకుండా వ్యాపార కనెక్షన్‌గా వర్ణించబడే వివిక్త లావాదేవీ , సెక్షన్ 42 ను ఆకర్షించదు, కానీ వ్యక్తి మధ్య వ్యాపార సంబంధాల కొనసాగింపు ఉన్నప్పుడు బ్రిటీష్ ఇండియాలో లాభాలు ఆర్జించడంలో సహాయపడే వారు మరియు బ్రిటీష్ ఇండియా వెలుపల ఉన్న వ్యక్తి , లాభాలను స్వీకరించే లేదా గ్రహించిన వ్యక్తి , అటువంటి సంబంధం వ్యాపార సంబంధాన్ని ఏర్పరుస్తుంది. ఈ కేసులో, విదేశాలలో తయారీకి అవసరమైన మొత్తం ముడి పదార్థాలను కొనుగోలు చేయడానికి బ్రిటిష్ ఇండియాలో ఒక సాధారణ ఏజెన్సీ స్థాపించబడింది మరియు అతని నైపుణ్యం , ఖ్యాతి మరియు వాణిజ్యంలో అనుభవం కారణంగా ఏజెంట్‌ను ఎంపిక చేశారు. ఈ తీర్పు యొక్క మునుపటి భాగంలో పేర్కొన్న ఏజెన్సీ నిబంధనల ప్రకారం , మెసర్స్ బెస్ట్ & కో. లిమిటెడ్ దాదాపుగా విదేశీ కంపెనీకి చెందిన భారతదేశంలోని మేనేజింగ్ ఏజెన్సీ వ్యాపారానికి సమానమైన దానిని కొనసాగిస్తోంది మరియు తరువాత కంపెనీకి ఖచ్చితంగా చెప్పబడిన ఈ ఏజెన్సీతో సంబంధం ఉంది. కాబట్టి మేము న్యాయవాది యొక్క ఈ వాదనను కూడా వ్యతిరేకిస్తున్నాము.

పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల మేము హైకోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయాన్ని సమర్థిస్తాము మరియు అప్పీల్‌ను కొట్టివేస్తూ ఖర్చులు చెల్లించాలని ఉత్తర్వు నివ్వడమైనది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడెను.

అప్పీలుదారుకు ఏజెంట్: PH ముఖర్జీ.

ప్రతివాదికి ఏజెంట్: GH రాజాధ్యక్ష.